

Stop cadru în pandemie

Nume: Pap Adela Daiana

Clasa: a-XI-a, 17 ani

Colegiul Național "Mihai Eminescu",
Oradea

Prof. coordonator, Groza Elvira

Viața este filmul în care toți suntem personaje principale, jucăm o sumedenie de roluri și trecem "probele de baraj" cu rol important în maturizarea noastră, evoluția și formarea propriilor viziuni despre lumea în care trăim. Uneori am impresia că noi toți suntem blocați într-un vis interminabil, care brusc, fără a da un mic semnal de alarmă, se întrerupe și ne trezim la realitate. Anul 2020 pot spune că a fost un an al încercărilor și totodată anul care consider că ar fi trebuit să ne pună pe gânduri pe mulți dintre noi, iar dacă nu a făcut-o am face bine să revenim pentru câteva momente asupra realității triste în care ne aflăm și să ne ambiționăm să fim chiar noi cei care începem schimbarea. Catastrofe au avut loc pe mai multe planuri în aceste luni controversate care s-au scurs atât de lent ca și cum am fi fost cu toții supuși unei testări, o mașină a timpului stricată care relua aceleași clipe la nesfârșit, însă cea mai marcantă perioadă pentru fiecare dintre noi a reprezentat-o pandemia, care a reușit să creeze un mare haos pe întreg Globul.

La momentul în care toate televiziunile transmiteau datele înfiorătoare de pe continentul Asiatic, nu realizam gravitatea evenimentelor. Distanța ne asigura confortul psihic că suntem cât se poate de feriți, însă cu fiecare zi care trecea datele dovedeau că nimic din ce se întâmpla nu era de neglijat. Perioada care a urmat s-a derulat pe repede înainte, găsindu-ne din spectatori în carantină...Noi nu înțelegeam încă termenul, ce implicații avea la acel moment și în ce măsură urma să se schimbe programul obișnuit. Am aflat. Pe plan școlar totul a luat o întorsătură imprevizibilă. Urma să rămânem acasă și să începem cursurile pe platforme online. Atât pentru noi cât și pentru profesorii noștri a fost o provocare: conexiuni slabe, platforme, uploads și downloads, Classroom, online etc era ceea ce devenea obișnuință pentru noi toți. Dacă până în acel moment recomandările erau să limităm timpul petrecut pe device-uri, de atunci acestea erau singurele noastre surse de preluare a informațiilor necesare cursurilor, singura legătură cu profesorii fiind tehnologia.

Scriu aceste rânduri din perspectiva adolescentului dornic de a cunoaște și a descoperi cât mai multe persoane, locuri și lucruri fără a fi restricționat. Pandemia a reprezentat o situație alarmantă pentru toți, începând de la specialiști, oameni importanți ai lumii, până la noi, cei de rând. Acest an ne-a demonstrat că zicala “Viața bate filmul” este cât se poate de adevărată.

Vacanța verii lui 2020 a fost cea mai atipică vacanța a mea, din toți anii de școală, fiind nevoită să renunț la multe dintre planurile făcute cu foarte mult timp înainte. În ciuda acestui fapt, am încercat să valorific fiecare moment, uneori la limită, dar mereu atentă să nu neglijez situația în care încă ne aflăm, încercând să am grijă de sănătatea mea dar și a celor din jur.

Care ar fi trebuit să fie reacția noastră, ca adolescenți, la sfatul “Evitați aglomerațiile”, când știm cu toții că vara înseamnă distracție, ieșiri, întâlniri cu prietenii și petreceri? Nu există o formula magică, un manual care să ne fi pregătit pentru aceste zile, dar ne-am adaptat, am restrâns numărul de persoane cu care ne întâlneam, am pus mai presus de toate siguranța și am învățat totodată să prețuim fiecare clipă alături de părinți, prieteni și familie.

În ciuda tuturor evenimentelor, chiar pot spune că am petrecut o vară specială, și nu pentru că aș fi fost de la o petrecere la alta ci pentru faptul că am fost cât s-a putut de mult “conectată cu natura”. Chiar dacă numărul petrecerilor a fost redus semnificativ această vară, am preferat să înlocuiesc ieșirile în localurile din oraș, cu plimbări lungi până la apus pe malul crișului, ori la munte, unde mă bucuram de fiecare mic detaliu. Am ales pentru fiecare final de săptămână câte o destinație nouă, nu mai conta nici măcar faptul că eram nevoită să mă trezesc devreme și în dimineațele de weekend. De fiecare dată când aveam timp liber, și în acest an am avut, îl fructificam printr-o escapadă la munte. Acolo, departe de oraș, eram pur și simplu hipnotizată de frumusețea în forma cea mai pură ce mă înconjură și de sentimentul de bunăstare și libertate, acolo toate preocupările dispăreau, acolo era sursa de energie atât de necesară pentru păstrarea unei bune direcții emoționale atât de încercată în această perioadă. Stăteam cu „sufletul la gură” de la începutul până la finalul excursiilor, fiind uimită de frumusețile care mă înconjurau. Verdele crud al naturii, aerul curat de munte și ciripitul pasărilor îmbinat cu susurul râului care se scurgea în goană pe lângă mine, mă încărcam cu toată energia pozitivă din lume. Ieșirile în natură le-am petrecut alături de cei dragi: părinți și prieteni, momente frumoase, speciale, timp de calitate. Iată de ce pot afirma că perfecțiunea există. Ea există în noi și fiecare are propria definiție. Toată vacanța am petrecut-o la propriu afară, întâlnirile cu prietenii erau de fiecare data ori într-un parc ori la o cafenea-terasă în centrul orașului. Am redus puțin câte puțin timpul pe

care îl petreceam în online, pentru că am realizat efectul negativ pe care mass media îl are asupra sănătății noastre psihice, impunându-ni-se anumite percepții care ulterior înlocuiesc deciziile subiective bazate strict pe propriile raționamente.

Lăsând pentru o clipă la o parte toate aspectele negative ale acestei pandemii, haideți să privim în ansamblu și să evidențiem și beneficiile, dacă pot fi numite astfel, pe care ni le-a adus. Pot spune că a avut un mare impact asupra modului meu de a privi lucrurile și felul în care percep viața cu toate sușurile și coborâșurile ei. Am învățat că atunci când nu totul iese cum ne dorim cu adevărat, oricât aș încerca să lupt împotriva furtunii, poate fi dificil încât cel mai bine e să accept. Suntem diferiți, așadar nu toți avem aceleași puncte de vedere.

Toate întâmplările prin care am trecut pe parcursul carantinei din timpul anului școlar au făcut ca vacanța să fie mult mai așteptată decât oricare altă dată. Speram ca totul să dispară brusc odată cu venirea lunii iunie și să revenim la normal, experiența izolării, interdicțiile și declarația pentru fiecare deplasare să rămână în urmă, însă nu a fost așa. Din contră, am avut ocazia să văd cum e să nu mai pot ieși cu cel mai bun prieten al meu oricând îmi doream. Îmi venea greu să accept că va trebui să trăiesc așa, toate păreau dintr-un film SF, absurd, nedrept. Tot ce înainte era obișnuit, activități banale dincolo de granițele locuinței, acum erau marcate de un mare semn de întrebare... E ok? E necesar? E sigur? Acum erau momente care abia așteptam să apară și de care mă bucuram înzecit. Unele tabieturi ne-au fost brusc întrerupte, viața schimbându-se radical.

Din momentul în care a început vacanța, nu am mai refuzat nici măcar o ieșire, la munte sau în parc, la o terasă sau în cartier, toate ocaziile erau binevenite. Chiar dacă totul a pornit cu un oarecare sentiment al nesiguranței, în incipit neștiind la ce să mă aștept și cum să mă pregătesc având în vedere situația în care ne aflăm, însă restul zilelor de vară au fost minunate, pline de entuziasm. Această vacanță va fi una pe care cu siguranță nu o voi uita. Am cunoscut persoane noi și am petrecut foarte mult timp cu prietenii mei. Am observat din nou că nu cantitatea e esențială, ci calitatea. Chiar dacă nu am călătorit în străinătate sau la foarte mare distanță de județul în care locuiesc, am descoperit locuri care nici nu îmi puteam imagina ce minuni ascund. Preocupați și agitați uităm să ne bucurăm de lucruri simple, de lucrurile cu adevărat importante care ne aduc satisfacție sufletească, nu doar pe plan material.

Uităm să călătorim în locuri pe placul inimii noastre și să formăm amintiri alături de cei îndrăgiți. Și eu obișnuiam să cred că viața la oraș este cea potrivită în orice clipă, aici e totul la dispoziție oricând, fiecare moft e la un pas distanță însă satisfacția era de moment, trecătoare,

lipsită de semnificație ulterior. Am învățat să renunț și la aceste concepții și să profit de oportunități, să îmi dau timp destul să cunosc, să aleg, să cântăresc iar abia apoi să iau deciziile potrivite. Luam decizii pripite care după mai multe momente de cumpăt îmi dădeam seama că nu mă mulțumesc. Timpul petrecut acasă pe parcursul pandemiei mi-a dat șansa să pun toate aceste gânduri și obiceiuri în ordine, să analizez.

Cea mai mare parte a timpului am petrecut-o alături de părinți și am învățat împreună să nu ne lăsăm copleșiți de imprezibil și necunoscut. Tot împreună am fost în fiecare drumeție, bucurându-ne pe rând de primăvara înflorită, răcoarea pădurilor în zilele calde de vară, până la instalarea toamnei când natura a căpătat o altă înfățișare, ispititoare, răsplătindu-ne de fiecare dată cu tablouri de o frumusețe rară fiind desprinsă, parcă, din alt tărâm.

Oare această pandemie a avut doar efecte negative asupra lumii? După trei luni în care aproape tot a luat o pauză, am stat să analizez evenimentele și consecințele remarcate de specialiști pe timpul verii, am observat că din păcate mediul nostru înconjurător avea nevoie urgentă de un respiro. Noi, omenirea, am preferat să rămânem indiferenți la toate strigătele de ajutor ale acestuia. Renunțând la egoism, e momentul să oferim un minim interes și acestui aspect și să realizăm că pe o planetă bolnavă nu vom reuși să fim niciodată sănătoși în totalitate. Cu pași mici și siguri pe care îi parcurgem împreună, cu mic, cu mare, putem să ne îndreptăm spre realizarea schimbărilor dorite. Cred că ar fi momentul perfect să ne trezim, noi toți; poate să gândim și să promovăm programe la care să participăm prin diferite ore interactive, activități și voluntariate care să aducă în centrul atenției aceste lucruri esențiale, chiar dacă e imposibilă prezența fizică. Prin intermediul mediului online s-ar putea înființa o multitudine de activități care să pună la incercare atât creativitatea noastră, cunoștințele cât și nivelul de documentare pe care îl are fiecare individ. Putem găsi pe internet o mare parte a informațiilor. Din păcate, în special în această perioadă delicată, multe din ele sunt false. Ar trebui să fim conștienți că e necesară documentarea, verificarea surselor pentru a avea certitudinea că informațiile sunt în totalitate date adevărate și exacte, nu surse eronate. Vacanța acestui an a fost lipsită de mijloacele de interacțiune și învățare pe care le-am amintit.

Da, vacanța în timpul pandemiei a fost într-adevăr una ciudată din multe puncte de vedere, deoarece trebuie să ne acomodăm cu reguli și hotărâri care poate vor fi pentru mult timp de acum înainte. În ciuda acestui fapt, am profitat de lunile de vară încercând să valorific timpul la maxim și pe langă toate ieșirile mele la munte, am reușit să mă organizez și pe plan școlar, am

lucrat mai mult decât în anii precedenți încercând să recuperez informațiile pierdute din cauza școlii online, în special la materiile de profil care îmi erau prioritare. Am avut totodată timp pe care să îl dedic strict curiozităților mele pe care le neglijam pe parcursul anului, justificându-mă că eram prea ocupată.

La momentul actual, din păcate, majoritatea noutăților, știrilor încă sunt legate doar de acest subiect. Ascultăm relatările persoanelor care au intrat în contact cu virusul, experiențele traumatizante care i-au marcat și ne dorim să nu cunoaștem astfel de clipe. Mă lasă de multe ori fără replică vremurile pe care le trăim, însă nu renunț să remarc și “partea plină a paharului”, lucrurile bune care încă se întâmplă.

Pandemia este o perioadă care a reușit să ne bulverseze pe toți într-o anumită măsură, am ajuns să îmi pun mult mai des întrebări legate de viitorul meu, fiind îngrijorată de gândul că nu se va mai alege nimic din planurile pe care le am pentru studiile și cariera visată. Am analizat situația și după aceste luni de studiu atipic pot spune că lucrurile nu stau într-atât de drastic, dar teama de necunoscut are mereu un efect negativ. Trebuie să învățăm să profităm de oportunitățile pe care viața le oferă, deoarece nu știm ce rezervă viitorul. Voi continua să fiu precaută, să studiez tot ceea ce îmi apare în cale, dar mai presus de toate nu voi uita să trăiesc și să mă bucur de fiecare clipă, la momentul potrivit.